

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia środa, 26 września 2018 r.

Poz. 4061

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.221.2018 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 21 września 2018 r.

Działając na podstawie art.85, art.86 i art.91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2018r. poz.994 z późn.zm.), art.12 ust.3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487 ze zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

§ 5. uchwały Nr LII/263/2018 Rady Miejskiej w Błażowej z dnia 27 sierpnia 2018r. w sprawie określenia zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych

Uzasadnienie

W dniu 3 września 2018r. Wojewoda Podkarpacki otrzymał uchwałę Rady Miejskiej w Błażowej z dnia 27 sierpnia 2018r. w sprawie określenia zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

W podstawie prawnej został powołany przepis art.12 ust.3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, który stanowi dla rady gminy delegację do ustalenia w drodze uchwały, zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

W §5 ww. uchwały wprowadzono regulację zabraniającą sprzedaży i podawania napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży na działkach bezpośrednio graniczących z działką Nr 676/1 w Błażowej z uwagi na usytuowanie budynku Urzędu Miejskiego w Błażowej.

W ocenie organu nadzoru powyższy zapis uchwały wykracza poza ramy wyznaczone w art.12 ust.3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Na samym wstępie wymaga zaznaczenia, że przepis art. 40 ustawy o samorządzie gminnym przyznaje radzie gminy prawo stanowienia, w formie uchwały, przepisów powszechnie obowiązujących na obszarze gminy, na podstawie upoważnień ustawowych. Takie upoważnienie ustawowe w przedmiotowej sprawie wynikało z powołanego art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, który stanowi, że rada gminy, określa, w drodze uchwały, zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Nie ulega zatem wątpliwości, że przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego. Akty takie zgodnie z art. 87 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. stanowią źródło powszechnie obowiązującego prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Wspomniany przepis Konstytucji w ust. 1 i 2 określa hierarchię źródeł prawa, wskazującą, że akty prawa miejscowego nie mogą regulować materii należących do przepisów wyższego rzędu (Konstytucja i ustawy) i nie mogą być sprzeczne z nimi. Zgodnie natomiast z art. 94 Konstytucji RP akty prawa miejscowego stanowione przez organy samorządu terytorialnego mogą być wydawane na podstawie i w granicach upoważnień ustawowych (por. uchwała 7 sędziów NSA z dnia 16 grudnia 1996 r., OPS 8/96, ONSA 1997/2/50). Art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, upoważnił radę gminy jedynie do określenia zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży napojów alkoholowych. W orzecznictwie sądownoadministracyjnym (por. wyroki NSA z dnia 18 marca 1994 r., SA/Gd 1818/93, Orzecznictwo w Sprawach Samorządowych 1994/2/73, z dnia 17listopada 1998 r., II SA 1394/98, Prawo Gospodarcze

1999/3/46, z dnia 6 maja 1994 r., SA/Gd 2824/93, nie publ.) podkreśla się, że pod pojęciem zasad usytuowania punktów sprzedaży napojów alkoholowych należy rozumieć ich rozmieszczenie w terenie, a w szczególności ich usytuowanie względem miejsc chronionych, takich jak szkoły, przedszkola, miejsca kultu religijnego.

Niezależnie od powyższego zaakcentować trzeba, iż katalog miejsc chronionych został zawarty w art. 14 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi i jest to katalog zamknięty, co oznacza, iż rada gminy nie może na podstawie art. 12 ust. 3 tej ustawy dokonać jego rozszerzenia. Może natomiast na podstawie art. 14 ust. 6 ww. ustawy wprowadzić czasowy lub stały zakaz sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych, lecz jest to odmienna regulacja.

W ocenie Wojewody treść zakwestionowanego § 5 ww. uchwały wkracza w materię ustawową dotyczącą bezwzględnego zakazu sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych, uregulowaną wprost w samej ustawie (art. 14). Materia ta nie może być regulowana w uchwale rady gminy wydanej na podstawie art. 12 ust. 3 tej ustawy w sprawie określania zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Uchwała rady gminy wydana na podstawie tego upoważnienia nie może więc wskazywać obiektów, czy też nieruchomości na terenie których nie może być usytuowany punkt sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, gdyż wkroczyłaby w ten sposób w zagadnienia zakazów, o których mowa w art. 14 tej ustawy.

W wyroku z dnia 21 grudnia 1993 r. w sprawie SA/WR 1739/93 NSA podkreślił, że: "Przeniesienie do uchwały rady gminy w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych i zasad usytuowania miejsc sprzedaży napojów alkoholowych przepisów ustawowych o warunkach wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, cofania i wygasania tych zezwoleń oraz zakazów sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych i nadanie tym przepisom charakteru bezpośredniej regulacji rady gminy wykracza poza zakres delegacji do stanowienia przepisu gminnego wykonawczego, przewidzianej w art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi i uzasadnia stwierdzenie jej nieważności przez organ nadzoru. (opubl. OwSS 1995/4/142).

Reasumując stwierdzić należy, że zapis § 5 przedmiotowej uchwały wykracza poza delegację ustawową zawartą w art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości. Tego rodzaju naruszenia mają charakter istotny, co prowadzi do stwierdzenia nieważności badanego aktu prawa miejscowego w części wskazanej w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, za pośrednictwem Wojewody, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

**z up. WOJEWODY
PODKARPACKIEGO
DYREKTOR GENERALNY
URZĘDU**

Marcin Zaborniak